

Brian Narhi, Kanada

Olen aina ollut kiinnostunut tutkimaan suomalaista syntyperääni, ja tämä on ollut yksi harrastuksistani teini-ikäisestä lähtien. Niinpä minulle on kertynyt paljon muistiinpanoja, papereita ja kirjoja viimeisten 40 vuoden aikana.

Valitettavasti päädyin ärsyttämään vanhempiani ja isovanhempiani, kun aloitin tutkimukseni, koska minulla oli lukemattomia kysymyksiä heidän suvuistaan ja heidän esi-isistään, ja he pystyivät kertomaan minulle vain nimet aina heidän isovanhempiensa tai iso-isovanhempiensa aikaan asti (n. 1820-1840). Isoäitini kysyi minulta hyvin epäluuloisesti: "Miksi sinun täytyy tietää se?", ja isäni sarkastinen kommentti oli seuraava. "No... olemmeko sukua Ruotsin kuningatar Kristiinalle?". Ajattelin itsekseni, että "minä näytän sinulle!".

Tiesin, että Suomessa oli paljon vanhempia tiedostoja, mutta aikana ennen Internetiä ja digitalisaatiota oli vain kolme tapaa saada tietoja: kirjoittamalla kirje seurakuntaan, tilaamalla mikrofilmi Utahin Myöhempien Aikojen Pyhien seurakunnalta tai palkkaamalla ammattilainen sukututkija. Kaksi ensimmäistä tapaa olivat turhauttavan hitaita ja ammattitaitoisen sukututkijan palkkaaminen oli erittäin hankalaa ja liian kallista, joten tein hyvin vähän tutkimusta ensimmäisten 10-15 vuoden aikana. Nyt, kiitos Suomen Sukuhistorialliselle Yhdistykselle, HisKi:lle sekä Digitaaliarkistolle, voin tehdä työn helposti itse ja olen tutkinut monia sukuhaaroja aina 1500-luvun puoliväliin ja vielä pidemmällekin. DNA-testini osoittavat, että esi-isäni olivat pääasiassa suomalaisia, mutta mukana on myös jonkin verran ruotsalaisia, saksalaisia ja sardinialaisia.

Äitini suvun viimeisimmät tiedot ovat Ruovedeltä ja Pälkäneeltä sekä eräistä läheisistä seurakunnista (Orivesi, Luopioinen ja Kangasala.) Äidin isoäitini sukujuuriin kuuluu Lars Kekkonen (syntynyt n. 1500?) Monet äitini esivanhemmat palvelivat Ruotsin armeijassa 1700-luvulla, joten he muuttivat usein paikasta toiseen. Sitten on vielä se ongelma, että heidän sotilasnimensä, joka oli eri kuin heidän syntymänimensä (esim. Josef Yrjönpoika Myry, 1706-1742, Ruovedeltä, josta tuli armeijaan astuessaan Josef Rumor, rumpali). Nämä perheet ovat siksi olleet minulle paljon vaikeampia tutkia, ja työ niiden parissa jatkuu edelleen.

Äitini vanhemmat tulivat St. Catharinesiin, Ontarioon, Kanadaan vuosina 1924 ja 1927; osittain etsien parempia elämää, mutta myös keinona unohtaa ikävät muistot. Isoisäni oli osallistunut sisällissotaan (kapina), josta hän harvoin halusi puhua. Isoäitini menetti sekä äitinsä että sulhasensa, joka oli Suomen ilmavoimien lentäjä, samana vuonna (1926), joten uusi alku Kanadassa oli hyvä ja houkutteli häntä. Isoisäni työskenteli monta vuotta kiillottajana St. Catharinesissa sijaitsevassa tehtaassa nimeltä "Welland Vale", joka valmisti sahoja, kirveitä ja puutarhatyökaluja. Hän työskenteli myös kirvesmiehenä ja rakensi vuonna 1941 oman talon, jonka omistan edelleen. Isoäitini oli kouluttautunut sairaanhoitajaksi, mutta hän ei löytänyt töitä siltä alalta, koska hän ei osannut englantia saapuessaan Kanadaan. Ainoa hänelle tarjolla ollut työ oli kotipalvelu (kotiapulaisena---"piika paikka"), sekä maataloustyöntekijänä. Hän löysi myös kausiluonteista työtä paikallisista säilyketehtaista syksyllä ja talvella. Kanadan Ontariossa sijaitsevalla Niagaran alueella on pitkä historia hedelmä- ja vihannesviljelyalueena, ja se tarjosi hyvin työtä maataloustyöntekijöille. Ajat olivat hyvin vaikeat, kun suuri lama alkoi vuonna 1929, mutta he selviytyivät ja saivat aina ruokaa perheelle. Aikana 1940-luvun alkupuolella, Talvisodan jälkeen, suomalaiskanadalaiset joutuivat kärsimään nöyryytyksestä, kun heidät rekisteröitiin hallitukselle "vihollisiksi ulkomaalaisiksi". "

Isänpuoleiset esi-isäni, Närhi, olivat alun perin Sääksmäeltä, mutta muuttivat Rautalammille, jossa he asuivat Närhisalossa noin kolme vuosisataa. He muuttivat Sumiaisiin ja sieltä Äänekoskelle, jossa minun isä Einar syntyi vuonna 1927. Muut sukuhaarat olivat lähtöisin Laukaasta ja lähikunnista kuten Suolahti, Sumiainen, Uurainen ja Jyväskylä. Isoisäni Kosti Johannes (1903-

1976) työskenteli paperitehtailla Suomessa; kun hän tuli perheensä kanssa Kanadaan vuonna 1929, hän löysi töitä "metsäkämpä" metsurina paperitehtaille. Isoäitini oli siellä vakituudessa työssä kokkina.

Isoisäni työskenteli myös joissakin kaivoksissa Sudburyn ympäristössä Ontariossa. Kun he muuttivat Niagaran alueelle, hän osti 20 hehtaarin maatilan, jossa he pitivät muutamia lehmiä ja muuta karjaa ja viljelivät maata. Isoisäni teki myös puusepän töitä St. Catharinesissa, ennen kuin hän sai aivohalvauksen, joka pakotti hänet eläkkeelle.

Isänpuoleinen isoäitini Rauha Kankainen, (1902-1972) oli syntynyt Saarijärvellä, mutta hänen esi-isänsä olivat myös Laukaasta ja Rautalammilta sekä Pielavedeltä.

Jäljitän Ylösen sukujuureni isänpuoleisen isoäitini kautta. Hänen suvussaan päälinja on seuraava Johan Ylönen (n. 1470); Johan Ylönen (n. 1500-1555); Olof Ylönen (n. 1530-1578); Lars Ylönen (n. 1565-1603); Olof Ylönen (n. 1585-1635); Henrik Ylönen (n. 1620-1669); Olof Ylönen (1649-? 1723) ja hänen vaimonsa Karin Paananen (1665-1717); Olof Ylönen (1685-1754) ja hänen vaimonsa Karinn Mattsdotter Tissari (1691-1766); Johan Ylönen (1733-1804) ja hänen vaimonsa Walborg Kauppinen (1744-1807); Johan Ylönen (1764-1833) ja hänen vaimonsa Anna Sigfredsdotter Pöndinen (1767-1837); Henrik Ylönen (1808-1862). ja hänen vaimonsa Sophia Ulrica Johansdotter (1814-1877); Wilhelmina Ylönen (1847-1932) ja hänen miehensä, Johan Henriksson Cautto (1845-1915); Samuli Kankainen (1878-1924) ja hänen vaimonsa Hilma Maria Mäkinen (1882-1957) ja lopuksi isoäitini Rauha Maria Kankainen (1902-1972).

Suvussani on toinen sukulinja, jota voin seurata: Kirstin Pehrdsotter Ylönen (n. 1679-1752) Vierusta, joka oli naimisissa Thomas Pöntisen (n. 1680-1729) kanssa; ja myös kolmas sukulinja, Anna Larsdotter Ylönen (1684-1769), joka oli naimisissa Lars Thomasson Kandainin (n. 1679-1759) kanssa.

Synnyin St. Catharinesissa Ontariossa vuonna 1961. Opiskelin Brockin yliopistossa (BA 1984), ja Toronton yliopistossa (M.A., 1987), jossa aloitin tohtoriohjelman, mutta en saanut väitöskirjaani valmiiksi. Työskentelin Ontarion hallituksessa useita vuosia, ja olen ollut henkilökunnan jäsenenä arkeologisessa tutkimuskeskuksessa Services Inc:n (ASI) palveluksessa Torontossa vuodesta 2004. Asun edelleen maalla, lähellä Ontariojärven rantaa, jonka minun isovanhempani ostivat vuonna 1941.

Toivon, että tämä lyhyt kertomus osasta esi-isiäni on mielenkiintoinen!